

han — saa vil han indstaa mig for, at jeg paa saa Dage skal faae et Andragende med flere Hundrede Underkrifter. Jeg tror, det er berettiget at drage dette frem til Skraaf og Adbarfel for de Herrer Medlemmer. Med Hensyn til de Vendinger, der ere stullede af andre Medlemmer her i Thinget, skal jeg bemærke, navnlig overfor den første Taler, naar han mente, at jeg havde havt en feil Opfatelse, særlig med Hensyn til Brugen af Puls- og Botvaad, og naar han saa vilde lære os heri Thinget, at Puls-vaadnet var noget forskjelligt fra Botvaadnet, idet der egentligt skulde 3 Mand til, i Reglen bruger man 4, da der skulde 2 Vaade til, saa skal jeg blot bemærke, at det jo er fuldstændigt rigtigt; men det er ikke selve Vaadnets Bestaaffenhed — det antog jeg det ærede Medlem vidste — der bestemmer, enten det er et Puls- eller et Botvaad. Det er Brugsmaaen, der gjør Forskjellen; thi man kan godt bruge et Botvaad som et Pulsvaad. Sagen er jo nemlig ved Puls-vaad, at det bliver nærmest et staaende Redskab. Man seiler ud med to Vaade og er i Bestidelse af en dragtformig Rølle, som man støder i Vandet med; derved frembringes der en Lyd, man kan høre i lang Afstand, og derved tvinger man Alene ind i Vaadene. Det kan man godt gjøre, enten det er et Pulsvaad eller et Botvaad. Det er ikke selve Vaadnets Størrelse eller Indretning, der gjør det; men det er Maaden, man bruger det paa, saa denne Misforstaaelse skal jeg ikke komme ind paa, og naar han mente, at det ogsaa var en Misforstaaelse af mig, at det ikke havde været forbudt at lade Ankeret slæbe, saa behøver jeg blot at henvise til Loven af 1867. (Dalsgaard: Det har jeg ikke sagt!) Ja saa veed jeg ikke, hvad det ærede Medlem mente, men jeg syntes, han mente, at det ikke havde været forbudt at bruge Vaadene, saaledes som han nu foreslaar, og at det aldrig havde været forbudt at lade Ankeret slæbe efter Vaaden. Saadan opfattede jeg det ærede Medlem. (Dalsgaard: Det er ikke rigtigt). Ja, naar det ikke er rigtigt, saa er det en anden Sag; thi saa er det jo soleklart og tydeligt af Loven, at Vaadene skulle ligge, og naar Vaadene skulle ligge, saa er det jo selvfølgelig, at de ikke skulle trækkes eller drives. Men naar det ærede Medlem saa tillige mente, at det ingen Betydning havde i og for sig, saa skal jeg ikke gaa videre ind derpaa; thi jeg har jo udtalt ved Sagens 1ste Behandling, at jeg tillagde ikke disse Forslag saa stor Betydning, og naar han mente, at de ikke vilde hindre Regjeringens Forslag i at blive

gjennemførte, skal jeg dog gjøre opmærksom paa, at de ere ikke nær saa uskyldige, som det ærede Medlem tror, dersom det ærede Medlem tror, at man saadan kan ombende dem. Nei, hvorfor kommer man til at drive; det er, fordi man vil have en større Vægt paa Vaadnet, og fordi man vil have længere Liner imellem, saa er det selvfølgelig, at der saa skal større Modstandskraft for vedkommende Anker til at holde fast, saa Vaaden ikke kommer til at drive, hvad dog ikke er saa skrækkeligt, det er jo ikke sikkert, de altid ombivler det, og de pløier saa i Bunden, og naar Ankeret er for lille, have de en stor Sten, de binde nede ved Siden af Ankeret, som saa kan holde Ankeret nede, og paa den Maade gaar det til, at fordi de skulle trække saa haardt paa Vaadene, kommer selvfølgelig Vaaden ogsaa til at drive. Jeg maa selvfølgelig indrømme, at jeg betvivler ikke, at det kommer til at strabe stærkere, og de derved undertiden komme til at skade en Del. Det benægter jeg slet ikke, men jeg benægter ikke, at de kunne fiske Mere paa den Maade, thi det er saare naturligt; men hvad jeg ikke er overbevist om, det er, om det er heldigt for det andet Fiskeri i Limfjorden, det er jeg noget bange for, at det ikke er. Sagen er nemlig den, hvad det ærede Medlem for Resten kan gjøre sig bekendt med i de forskjellige Motiver, der foreligge til tidligere Forslag, at det, man navnlig er bange for er, at man bruger dem som Flyndervaad, og som Flyndervaad skal de presses haardt mod Bunden. (Dalsgaard: Det gjælder kun Draglinien.) Draglinien kommer slet ikke til Bunden, det er en stor Misforstaaelse, og det kan Enhver forstaa, selv om de ikke har set disse Vaad, at jo længere de ere, jo fladere man kan drage Linen, des haardere kommer Vægten til at thyge paa Bunden, hvorimod naar de drages mere i skraa Retning op af Vandet, kommer de ikke til at thyge saa haardt. Alle Kommissionsbetænkninger gaa jo ogsaa ud paa, at man egentlig ikke har tænkt sig andet ved Alenevaadene, end at de skulde fiske i den varme Tid, i den Tid, Alene vare oppe fra Bunden. Det har aldrig været Meningen med Alenevaadene, at de skulde bruges paa den Maade, her er bestemt i Vendingen. Det fremgaar jo for Resten ogsaa af, hvad det ærede Medlem opleste, at denne Brugsmaae kun fandt Sted for at omgaa Loven, men jeg vil slet ikke benegte, at Alenevaadsfiskerne kan fiske med Vaadene ved visse Tider, naar Alene ligger længere paa Bunden, og de faae større Vægt paa Vaadnet og Vaaden er fastgjort til Ankeret, saa det kan slæbe. Det er meget vanskeligt at trække